

Böszörményi Zoltán

Magányom függőkertjei

*ha tagadásaimban tévedek
de létem fényesítik állításaim
kitöltik-e értelmem monászhai
az úrt
melyet csak én érzek
a lélek repedésein*

*ha a pillanat lángjával
felvágom az ártatlan tenger
duzzadó ütőereit
vádolnak-e érte majd
míg az éj szépre szít
milliárd ablakában hold vakít
fénye bearanyozza-e
utam
magányom függőkertjeit*

*ha a rossz kezemben jóra vált
s felszabadul bennem a vágy
enyhít-e a sorsomon
a megkísértő szerelem
a bűnbe esett gondolat*

*ha értelmemmel mérem
vérem hullámveréseit
mindazt mi odakint
az időtérből rám tekint
megtapasztalom-e azt is
ami nincs
de mégis visszaint*